

die waar ter wereld ook wegens hun gedragingen in de periode van het nationaal-socialisme nog vastzitten.

★

Hoorzitting en debat in de Tweede Kamer droegen er toe bij dat in '73 de Wet Uitkeringen Vervolgingslachtoffers van kracht werd, waarop aanstonds terugkomen. Later in de jaren '70 en in de eerste helft van de jaren '80 nam de belangstelling voor de Tweede Wereldoorlog nog verder toe. Die belangstelling uitte zich enkele malen bij onthullingen van oude feiten die, nu wereldkundig gemaakt, de publieke opinie in beroering brachten.

In '77 moest de voorzitter van de CDA-fractie in de Tweede Kamer, mr. W. Aantjes, zich terugtrekken toen bleek dat hij zich in '44, toen hij als postbode in Duitsland werkzaam was geweest, bij de Germaanse SS had aangesloten – een feit dat hij onmiddellijk na de oorlog en ook later had verzwegen. Dan kwam in '79 naar buiten dat mr. J. M. A. H. Luns, die van '56 tot '71 onafgebroken minister van buitenlandse zaken was geweest en nadien secretaris-generaal van de Navo was geworden, in het begin van de jaren '30 enkele jaren lang ingeschreven lid van de NSB was geweest (hij beweerde: buiten zijn medeweten). Ook vond in de tweede helft van de jaren '70 een langdurig, voor diverse instanties gevoerd proces plaats tegen de 'foute' handelaar P. N. Menten, van wie bewezen werd dat hij in de zomer van '41 in het door de *Wehrmacht* veroverde Oost-Polen een misdrijf tegen de menselijkheid had gepleegd. Tenslotte was er in het begin van de jaren '80 grote belangstelling voor enkele processen tegen andere Nederlanders die van misdaden tegen de menselijkheid beticht waren – het departement van justitie had in '79 een aparte officier van justitie benoemd om personen als dezen op te sporen en hun berechting voor te bereiden.

aanvallen. Hij werd in opdracht van de Britse regering verhoord en vervolgens opgesloten. In '46 werd hij door het Internationale Militaire Tribunaal te Neurenberg tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. Hij onderging zijn straf in een gevangenis in West-Berlijn die afwisselend onder toezicht stond van Amerikaanse, Britse, Franse en Russische militairen. De Verenigde Staten, Groot-Brittannië en Frankrijk hadden herhaaldelijk op vrijlating van Hess aangedrongen maar de Sowjet-Unie had steeds geweigerd daaraan medewerking te verlenen. In augustus '87 pleegde Hess zelfmoord.